

Johan Asmussen: Med hensyn til lovfor-
slaget om personlig skat til kommunen
gjorde jeg ved første behandling nogle be-
mærkninger angående skatten for Grøn-
landsarbejdere. De gik ud på at henlede
opmærksomheden på, om tiden ikke var
inde til at overveje hele spørgsmålet om be-
skatningen i Grønland. Jeg nævnte det
allerede den 22. oktober ved ligningslovens
behandling og den 18. november ved første
behandling af det her foreliggende lovfor-
slag, og det glæder mig derfor, at det ærede
medlem hr. Thestrup for et par uger siden
åbenbart har taget tanken op i anden for-
bindelse.

Hvad selve den her foreliggende ændring
med hensyn til Grønlandsbeskatningen an-
går, kan vi selvfølgelig tiltræde den. Jeg
må igen minde om den undren, jeg gav ud-
tryk for sidste gang over, at ikke nogen af
de grønlandske medlemmer har været med
i det udvalg, der har behandlet et lovfor-
slag, der har betydning for grønlandske
forhold. Jeg finder, at det er et forkert
princip.

Med hensyn til forhøjelse af personfra-
draget rejste jeg ved første behandling det
spørgsmål, hvorfor forhøjelsen for forsør-
gere mon skulle være $33\frac{1}{3}$ pct. for største-
fradraget, medens den for ikke-forsørgere
kun var 20 pct., når motiveringen ganske
generelt er en ajourføring. Jeg har ikke
fået noget svar på det. Af udvalgsbilagene
kan jeg heller ikke se noget egentligt svar,
hvert fald ikke andet, end at det sådan nær-
nest er lidt tilfældigt, man er kommet til
de forhøjelsessatser — det er vel nok ud-
ra et valg af et noget lettere tal at regne
med. En egentlig eksakt ajourføring i for-
hold til et pristal synes der ikke at være
tale om. Det fremgår af svar på spørgsmål,
om udvalget har rejst, at detailpristallet i
den pågældende periode kun er steget 23
pct.; alligevel forhøjer man fradraget for
forsørgere med $33\frac{1}{3}$ pct., altså en hel del
mere, medens ikke-forsørgere må nøjes med
en mindre forhøjelse af fradraget. Jeg kan

muligvis få lidt mere uddybning af, hvorfor
man netop er kommet til disse resultater.

Bortset herfra må jeg igen minde om
mine generelle og principielle betragtninger
i forbindelse med hele dette spørgsmål, gæn-
de ud på, at vi finder det principielt betæn-
keligt, at store grupper af befolkningen
ikke kommer til, om det så blot er med et
minimalt, man kunne næsten sige symbolsk
beløb at bidrage til samfundshusholdningen.
Vi finder det som sagt principielt betænke-
ligt og må derfor afholde os fra at stemme
for det pågældende lovforslag — af denne
og ikke af andre grunde.

Hvad angår folkepensionsbidraget, gælder
dette synspunkt i endnu højere grad. Det
gælder endnu mere ved folks folkepension, at
der bør enhver, selv med det mindste beløb,
være med til at bidrage. Der er mange, der
endnu den dag i dag synes, at det er noget
halvflovt at tage mod en folkepension, og man
skulle derfor gerne kunne sige til dem: det
behøver I ikke være bange for, I har selv
været med til at betale den. Det er altså
efter vor mening principielt forkert, hvis
alt for store kredse ikke, man kan godt
sige får ret til at være med. Af denne grund
må vi altså også afholde os fra at stemme
for dette lovforslag.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):
Jeg takker for den tilslutning, lovforlaget
vedrørende forhøjelse af pensionsfradrag
har fået.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem
hr. Sigsgaard, at helt præcise oplysninger
om, hvornår kommunallovskommissionen
kan afslutte sit arbejde, kan jeg ikke give.
Jeg har dog grund til at tro, at man i hvert
fald kan færdigbehandle strukturlovudka-
stet så vidt, at et lovforslag vil kunne frem-
sættes i indeværende folketingsår og indgå i
den debat, der i sommerens løb skal føres
om disse problemer.

Til det ærede medlem hr. Johan Asmussen
vil jeg gerne sige, at vi jo ikke ved denne
lejlighed skal tage principiel stilling til